



**Šventasis Teofilus Matulionis** (1873 m. birželio 22 d., Kudoriškis, Alantos valsčius – 1962 m. rugpjūčio 20 d., Šeduva, Radviliškio rajonas) – Lietuvos arkivyskupas, kankinys ir palaimintasis.

Teofilus Matulionis pradėjo savo mokslus Antalieptėje, vėliau studijavo Daugpilio realinėje gimnazijoje (1887–1892). 1892–1900 m. jis tęsė studijas Peterburgo dvasinėje katalikų akademijoje, kur 1900 m. kovo 4 d. buvo įšventintas kunigu. Po įšventinimo dirbo kaip Varaklianų katalikų parapijos vikaras (1900–1901) ir Bikavos Švč. Jėzaus Širdies parapijos klebonas (1901–1910).

Nuo 1910 iki 1929 m. gyveno Sankt Peterburge (vėliau Leningrade), kur užėmė įvairias pareigas: atliko bausmę vienuolyne (1910–1911), dirbo Šv. Kotrynos bažnyčioje (1911–1914) ir buvo Švč. Jėzaus Širdies parapijos klebonas (1914–1923), kur pastatydino bažnyčios pagrindinį korpusą. 1923 m., atsisakęs atiduoti bažnytinius reikmenis komunistų

valdžiai, kartu su vyskupu Jonu Ciepliaku ir kitais kunigais buvo nuteistas kalėti 3 metus. Po amnestijos 1925 m. sugrįžo į Leningradą.

1933 m. rudenį grįžo į Lietuvą, kur tapo Kauno arkivyskupui Juozapui Skvireckui talkininku. 1934 m. lankėsi Romoje pas popiežių Pijų XI ir 1934–1936 m. gyveno JAV. Nuo 1937 m. dirbo benediktinų bažnyčioje Kaune kaip rektorius, įsteigė nuolatinę Švč. Sakramento adoraciją. Jis pirmasis iš Bažnyčios hierarchų pradėjo platinti Dievo Gailestingumo vainikėlį ir užsakė vieną iš pirmųjų Gailestingojo Jėzaus paveikslo kopijų su lietuvišku užrašu. 1940 m. gegužės-birželio mėn. buvo Lietuvos kariuomenės vyr. kapelionas. Nacių okupacijos metu, gyvendamas pas seseris benediktines, gelbėjo žydų vaikus.



jam dirbti vyskupu. 1957 m. Birštone slapta konsekrovo vyskupu kanauniką kunigą Vincentą

1943 m. tapo Kaišiadorių vyskupu, gynė Bažnyčios ir tikinčiųjų teises bei aktyviai priešinosi SSRS okupaciniam režimui. 1946 m. SSRS valdžios areštuotas, kalintas ir tardytas Vilniaus KGB rūmuose, 1947 m. Maskvoje nuteistas 7 metams kalėti. Po kalėjimo Oršoje ir Vladimiro kalėjime, 1953 m. buvo apgyvendintas Zubovo Polianos neįgaliųjų namuose. 1956 m. sugrįžo į Lietuvą, tačiau sovietų valdžia neleido

Sladkevičių. 1958 m. ištremtas į Šeduvą, kur slapta rūpinosi vyskupijos reikalais. 1962 m. popiežius Jonas XXIII suteikė jam arkivyskupo titulą. Mirė 1962 m. rugpjūčio 20 d. po neaiškių aplinkybių, įskaitant kratas ir vaistų injekcijas. Palaidotas Kaišiadorių katedros kriptoje.

Beatifikacijos procesas prasidėjo 1990 m., o 2008 m. buvo baigtas ir dokumentai pateikti Šventųjų skelbimo kongregacijai. 2016 m. popiežius Pranciškus pripažino jo kankinystę, o beatifikacijos ceremonija įvyko 2017 m. birželio 25 d. Vilniaus Katedros aikštėje.